

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

וַיִּשְׁלַח – וַיִּיֶשֶׁב

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כַּרְךְ ו' - חֲלָק ט

קוֹנְטֵרְס 159

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסַפְרָא דְא יַפְקוֹן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

בכל תרומה שאתם תורמים לארגון או למפעל אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, האם הכסף הולך ונו לצדקה? האם הכסף שהוצאתם וחסכתם בשביל התרומה אכן הגיע למערה?

במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז נטו שוכנסכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. אתם מזמינים כריצונכם את מספר העלונים שיודפסו, ולפי הזמנתכם יוצא לאור עוד ועוד אלפי עלונים. והכל בכסום סמלי, שתעבירו ישירות לבית הדפוס.

תדפיסים: 0548-436784
שנה אפשרות לרשום על העלון לעילוי נשמת או לזכות התורם וכדומה

ברשותנו עלונים רבים מוכנים לדפוס ואינם מודפסים בגלל חוסר תקציב, הרתמו תרומו בעין יפה.

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלול		סוג חשבון		מספר החשבון																	
בנק	מניח																				

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד		אכטמבא/קוד מזהה של הלקוח בחברה																			
		4	7	6	9	5															

אני/הח"מ (שם בעל/ החשבון מסומן בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נתקם לכם כזה הוראה לחיוב את חשבונותי הנ"ל בסניפכם. בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומארו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י גוף עדן התחנות" כמפורט מעט ב"פרט הרשאה".

2. יודע לילול כי:

א. הראה או ניתנת לכיסול ע"י הודעה מנמי/מאתנו בכתב לבנק ו/או עדן התחנות" שתכנס לתוקף, אם עסקים אחד לאחד מות הודעה בבנק, ונתנת לכיסול ע"י הראה כל יד.

ב. אהיה/נהיה רשאים לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תיפטר על ידי/נו לבנק בכתב. לפחות אם עסקים אחד לפני מעד החיוב.

ג. אהיה/נהיה רשאים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אויז/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבע בכתב הרשאה, אם נקבעו.

3. יודע לילול כי הודעה ששנינו בכתב הרשאה ומילויים. הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.

4. יודע לילול, כי מספרי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לילול ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא היה מעשה חוקית או אחרת לביצוע.

6. הבנק רשאי להציג/נו מן הסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סביב סבירה לכך, ויודיע לילול על כך מיד לאחר קבלת החלטתו. תוך ציון הסיבה.

7. אנו לאשר לילול עדן התחנות" בספס החיובי לזה, קבלת הוראות אלו מנמי/מאתנו.

פרטי הרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

לימוד לילה שלם בכותרת 312 ₪	לימוד שעה (3 המקומות) 98 ₪	שעה בכותרת 26 ₪	שעה בקבר רחל 26 ₪	שעה ברש"י 36 ₪

חתימת בעל/י החשבון

קוד מסלול		סוג חשבון		מספר החשבון																	
בנק	מניח																				

אישור הבנק לכבוד "גן עדן התחנות" (שפי' אור פ' יל' יל')

רח' נחשון 01 בית שמש 29099

בית שמש

קוד מוסד		אכטמבא/קוד מזהה של הלקוח בחברה																			
		4	7	6	9	5															

קבלנו הראה מ _____ לבכוד החיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתהיו לוו מדי פעם בפעם. ויחסי מספר חשבונות/נו בכבוד יהיה נקוב בתם. והכל בהתאם למפורט בכתב הרשאה. הרשאה. רשענו לפני את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא היה מעשה חוקית או אחרת לביצוע, כל עוד לא התקבלה אצולנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון או כל עוד לא הוצאו/י בעל/י החשבון מן הסדר. אישור זה לא יפגע בהתייבות/ותם כלפנו, לפי תב השיפוי שתחם על ידיכם.

בכבוד רב, _____ בנק _____

_____ סניף _____ תאריך _____

חתימה וחותמת הסניף

לתרומות ככרטיס אשראי
0548-433385

שם _____ נא להזכיר אחר הלימוד שם האם _____

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "יקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

🌿 **מפתח עלוני אור הזוהר 1-34** 🌿

עמוד העלון	עמוד הספר	תוכן העלונים
עלון אור הזוהר - גליון 1 - חודש אייר (ל"ג בעומר) תשס"ט [6 עמודים]		
1	א	1. דף השער
2	ב	2. קריאת קודש מרבני ירושלים משנת תרפ"א ללמוד את הזוהר הקדוש.
		3. המשך קריאת רבני ירושלים משנת תרפ"א ללמוד את הזוהר הקדוש.
		4. החפץ חיים והזוהר.
		5. הזוהן איש והזוהר.
3	ג	6. המשך נוסף קריאת קודש מרבני ירושלים משנת תרפ"א ללמוד את הזוהר הקדוש.
		7. החרד"א והזוהר.
		8. הרש"ש והזוהר.
4	ד	9. הגר"א והזוהר.
		10. הרשמה לקבלת סט הזוהר הקדוש חנים לכל מי שמקבל על עצמו ללמוד את הזוהר.
5	ה	11. הבעל שם טוב הקדוש והזוהר.
		12. גדולי החסידות והזוהר.
עלון אור הזוהר - גליון 2 - חודש סיון-תמוז תשס"ט [6 עמודים]		
7	א	13. דף השער.
		14. קריאה קדושה ממגן הגר"ע יוסף של"ט א, ולהבחל"ח מרבי יחיאל פישל אייזנבאך זצוק"ל, ומהצדיק רבי יצחק כדורי זצוק"ל, ולהבחל"ח מהמקובל רבי בנימין ישכר שמואלי של"ט א, ומשאר גדולי צדיקי ומקובלי הספרדים.
8	ב	15. הסגולות הנפלאות בלימוד הזוהר הקדוש.
9	ג	16. אדמו"רי חב"ד והזוהר הקדוש.
10	ד	17. רבי נחמן מברסלב זצוק"ל והזוהר.
		18. חשיפה!!! - עיינו בפנים!
11	ה	19. המילים לא נחתו בזכות הזוהר!!!
		20. סיפור (ש"ל) אמיתי שקרה בימים אלה!!!
12	ו	21. השיר הקדוש "בר יוחאי".
עלון אור הזוהר - גליון 3 - חודש אלול תשס"ט [12 עמודים]		
13	א	22. חשיפה!!! - סיפור הצלה נפלא ע"י הזוהר הקדוש.
		23. גילויים מחדרו הטמיר של הצדיק הקדוש המהר"ל אשלג זצוק"ל.
14	ב	24. חלוקת הזוהר חנים לכל מאן דבעי למקבל על עצמו ללמוד את הזוהר
		25. קבלה מהבעש"ט הקדוש ללימוד זוהר.
		26. המשך גדול החיוב ללמוד זוהר מצדיקי הדורות.
15	ג	27. סגולות מיוחדות בלימוד הזוהר הקדוש.
16	ד	28. קריאה קדושה של רבני ירושלים משנת תרפ"א ללמוד את הזוהר הקדוש.
17	ה	29. שער ספר אור הזוהר.
		30. כוחו של יהודי אחד - חשבון אמיתי של ימות הזוהר הקדוש.
18	ו	31. אנגלית.
		32. חשבון השעות.
19	ז	33. אנגלית.
		34. טופס.
20	ח	35. אנגלית.
		36. טופס.
21	ט	37. קונטרס אקנים עם נערים.
		38. קונטרס אמירת הזוהר כהלכתה.
25	י	39. קונטרס שער התיקונים.
		40. קונטרס באנגלית.
26	יא	41. אשרי העם הם לומדיך.
27	יב	42. טופס ספרי זוהר חנים.

דין ובעלמא דאתי. דכתיב, (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. ברוך יי לעולם אמן ואמן. (ע"ב פרשת וישלה)

פרשת וישב יעקב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים לד) רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה' בא ראה כמה מקטרגים יש לו לאדם מן היום שהקדוש ברוך הוא נתן בו נשמה (ר"א לאדם) [להתקיים] בעולם הזה, שפינון שאדם יוצא לאויר העולם, מיד מזדמן להשתתף עמו יצר הרע, כמו שנאמר, שכתוב (בראשית ד) לפתח חטאת רבץ וגו', ואז משתתף עמו יצר הרע. בהדיה יצר הרע.

ותא חזי, דהכי הוא, דהא בעירי מיומא דאתגלדו, פלהו נטרי גרמיהו, וערקין מן גו נורא, ומן כל אתרין בישין. ובר נש, מיד אתי לארמא גרמיה גו נורא, בגין דיצר הרע שארי בגויה, ומיד אסטי ליה לארמא בישא.

ואוקימנא דכתיב, (קהלת ד) טוב ילד מסכן ויחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד. טוב ילד, דא הוא יצר טוב דהוא ילד מיומין זעירין עמיה דבר נש, דהא מתליסר שנין ואילף (עמיה) כמה דאתמר.

ממלך זקן וכסיל. ממלך, דא הוא יצר הרע דאיהו אקרי מלך ושליט בעלמא על בני נשא. זקן וכסיל, דאיהו זקן ודאי, כמה דאוקמוה, דכד אתגלד בר נש ונפיק לאוירא דעלמא איהו (דף קעט ע"ב) אזדמן עמיה דבר נש. ועל דא איהו מלך זקן וכסיל. אשר לא ידע להזהר עוד, להזהיר לא כתיב, אלא להזהר, בגין דאיהו כסיל.

הבא, שכתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. פרשת וישב יעקב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים לד) רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה' בא ראה כמה מקטרגים יש לו לאדם מן היום שהקדוש ברוך הוא נתן בו נשמה (ר"א לאדם) [להתקיים] בעולם הזה, שפינון שאדם יוצא לאויר העולם, מיד מזדמן להשתתף עמו יצר הרע, כמו שנאמר, שכתוב (בראשית ד) לפתח חטאת רבץ וגו', ואז משתתף עמו יצר הרע.

ובא וראה שקף הוא, שהרי הבהמות מיום שגולדים, שומרים את עצמם ובורחים מתוף האש ומכל המקומות הרעים, ואדם מיד בא לזרק את עצמו לתוף האש, משום שיצר הרע שרוי בתוכו, ומיד מסיט אותו לדרך רעה.

ובארנו, שכתוב (קהלת ד) טוב ילד מסכן ויחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד. טוב ילד - זהו יצר הטוב, שהוא יצר טוב שהוא ילד מימים מועטים עם האדם, שהרי משלשה עשר שנים ואילף (עמו), כמו שנתבאר. במלך זקן וכסיל. ממלך - זה הוא יצר הרע, שהוא נקרא מלך ושליט בעולם על בני אדם. זקן וכסיל - שהוא זקן ודאי, כמו שבארנוהו, שכאשר אדם נולד ויוצא לאויר העולם, הוא מזדמן עם האדם, ועל כן הוא מלך זקן וכסיל.

אשר לא ידע להזהר עוד, לא כתוב להזהיר אלא להזהר, משום שהוא כסיל, ועליו אמר שלמה, עליו השלום, (קהלת ב)

והפסיל בחשף הולך, שהרי מפסלת החשף הוא בא, ואין לו אור לעולמים.

רבי שמעון אמר, בא ראה, כתוב טוב ילד מספן וחכם, מי זה ילד מספן? הרי בארוה, ונתבאר שהוא יצר טוב. אבל טוב ילד, זהו שכתוב (תהלים לו) נער הייתי גם זקנתי, וזה הוא נער שהוא ילד מספן, שאין לו מעצמו פלום. ולמה נקרא נער? משום שיש לו חדוש הלבנה שתמיד מתחדשת, ותמיד הוא ילד מספן, כמו שאמרנו. וחכם, משום ששורה בו חכמה.

ממך זקן - זהו יצר הרע, כמו שנאמר, שהרי מיום שהיה לא יצא מטמאתו לעולמים. והוא פסיל, שכל דרכיו הם לדרך רעה, והולך ומסטה את בני האדם ולא יודע להזהר, והוא בא עם אדם בעלילות פדי להסתותם מדרך טובה לדרך רעה.

בא ראה, על זה מקדים עם אדם ביום שנולד, פדי שיאמין לו, שהרי כשבא יצר הטוב, לא יכול האדם להאמין לו, ודומה עליו כמעמסה. כמו זה שנינו, מי הוא רשע ערום? זהו מי שמקדים לטען דבריו לפני הדין טרם יבא חברו בעל הדין, כמו שנאמר (משלי יח) צדיק הראשון פריבו וגו'.

כמו זה (הוא נ"א הנה) רשע ערום, כמו שנאמר (בראשית ג) והנחש היה ערום, והוא מקדים ושורה עמו של אדם בטרם יבא חברו לשרות עליו. ומשום שהוא מקדים, והנה טוען טענתו עמו - כשבא חברו, שהוא יצר הטוב, מרע את האדם עמו ולא יכול לזקף ראשו כאלו הטוען על כתפו כל המשאות של העולם בגלל אותו רשע ערום

ועליה אמר שלמה עליו השלום (קהלת ב) והפסיל בחשף הולך. דהא מסוסינתא דחשף קא אתנא ולית ליה נהורא לעלמין.

רבי שמעון אמר, תא חזי, פתיב טוב ילד מספן וחכם. מאן ילד מספן, הא אוקמוה ואתמר דאיהו יצר טוב. אבל טוב ילד, הדא הוא דכתיב, (תהלים לו) נער הייתי גם זקנתי. ודא הוא נער דאיהו ילד מספן דלית ליה מגרמיה פלום. ואמאי אקרי נער, בגין דאית ליה חדתו דסיהרא דמתחדשא תדיר, ותדיר איהו ילד מספן פמה דאמרן. וחכם, בגין דחכמה שריא ביה.

ממך זקן, דא הוא יצר הרע פמה דאתמר. דהא מן יומא דהוה לא נפק ממסאבותיה לעלמין, ואיהו כסיל. דכל ארחוי אינון לארץ בישא, ואזיל וסטי לבני נשא ולא ידע לאזדהרא. ואיהו אתי עם בר נש בתסקופין בגין לאסטאה לון מארע טבא לארץ בישא.

הא חזי, על דא אקדים עם בר נש פיומא דאתיליד בגין דיהימין ליה. דהא כד אתי יצר טוב לא יכיל בר נש למהימנא ליה ודמי עליה כמטולא. כגוונא דא תנינן, מאן הוא רשע ערום, דא הוא מאן דאקדים לאטענא מלוי לקמי דיינא עד לא ייתי חבריה מארי דדינא. פמה דאת אמר, (משלי יח) צדיק הראשון פריבו וגו'.

כגוונא דא (הוא נ"א הא) רשע ערום, פמה דאת אמר, (בראשית ג) והנחש היה ערום. והוא אקדים ושרי עמיה דבר נש עד לא ייתי חבריה לאשראה עליה. ובגין דאיהו אקדים והא אטעין טענתיה עמיה, כד אתי חבריה דאיהו יצר הטוב, אכאיש ליה לבר נש בהדיה ולא יכיל לזקפא

שְׁהַקְדִים עִמּוֹ. וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה
(קהלת ט) וְחֻכְמַת הַמָּסֶכֶן בְּזוּיָה
וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים, מִשּׁוֹם
שְׁהִיָּה הַקְדִים אַחֵר.

וְעַל כֵּן, כָּל דִּבְנֵי שְׁמֻקְבֵל מֵאָדָם
דְּבַר בְּטָרִם יְבֵא חֲבָרוֹ, כְּאִלוֹ קִבֵּל
עָלָיו תּוֹעֵבָה אַחֲרַת לְאִמּוּנָה, אֲלֵא
(משלי שם) וּבֵא רָעָהוּ וַחֲקָרוּ, וְזֶה
הוּא דְרַף שֶׁל אָדָם צָדִיק. שְׁהָרִי
הָאָדָם הַצָּדִיק הַזֶּה שְׁלֵא הָאֱמִין
לְאוֹתוֹ רָשָׁע עָרוֹם שֶׁל יֵצֵר הָרַע
בְּטָרִם יְבֵא חֲבָרוֹ, שְׁהוּא יֵצֵר
הַטּוֹב. וּמִשּׁוֹם זֶה בְּנֵי אָדָם
נִכְשָׁלִים לְעוֹלָם הַבָּא.

אָבֵר אוֹתוֹ צָדִיק שְׁפוּחַד מִרְבּוּנוֹ,
כְּמָה רְעוּת סוּבֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי
שְׁלֵא יֵאֱמִין וְלֹא יִשְׁתַּתֵּף עִם אוֹתוֹ
יֵצֵר הָרַע, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מֵצִיל אוֹתוֹ מִכָּלֵם. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
(תהלים לד) רְבוֹת רְעוּת צָדִיק וּמִכָּלֵם
יֵצִילָנוּ ה'. לֹא כְּתוּב רְבוֹת רְעוּת
לְצָדִיק, אֲלֵא צָדִיק, מִשּׁוֹם
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַצֵּה בּוֹ,
וּמִשּׁוֹם כֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְרַצֵּה מֵאוֹתוֹ הָאָדָם וּמֵצִיל אוֹתוֹ
מִן הַכֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ.

בֵּא רֵאָה כְּמָה רְעוּת עֲבָרוֹ עָלָיו עַל
יַעֲקֹב כְּדִי שְׁלֵא יִתְדַבֵּק בְּאוֹתוֹ
הַיֵּצֵר הָרַע וְיִתְרַחֵק מִחֲלָקוֹ,
וּמִשּׁוֹם כֵּן סָבֵל כְּמָה עֲנָשִׁים וְכְמָה
רְעוּת וְלֹא שְׁקִט. פֶּתַח וְאָמַר, (איוב
א) לֹא שְׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקֻטִי וְלֹא
נַחְתִּי וְלֵבֵא רִגְזוֹ. בֵּא רֵאָה כְּמָה
רְעוּת סוּבֵלִים הַצָּדִיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה, רְעוּת עַל רְעוּת, פְּאָבִים עַל
פְּאָבִים, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָם לְעוֹלָם
הַבָּא.

יַעֲקֹב כְּמָה רְעוּת סָבֵל, רְעוּת עַל
רְעוּת תְּמִיד, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר לֹא
שְׁלוֹתִי - בְּבֵית לָבֵן, וְלֹא יִכְלַתִּי
לְהִנָּצֵל מִמֶּנּוּ. וְלֹא שְׁקֻטִי -

רִישִׁיָּה, כְּאִילוֹ אֲטָעִין עַל כְּתֻפִּיָּה כָּל מְטוּלִין
דְּעֻלְמָא. בְּגִין הֵהוּא רָשָׁע עָרוֹם דְּאֶקְדִים
עִמִּיה. וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה (קהלת ט) וְחֻכְמַת
הַמָּסֶכֶן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים, בְּגִין
דְּהָא אֶקְדִים אַחֲרָא.

וְעַל דָּא כָּל דִּינֵי דְקָבִיל מִבְּר נֶשׁ מְלָה עַד
לֹא יִיתִי חֲבָרִיָּה, כְּאִילוֹ מִקְבֵּל עָלֵיהּ
טַעוּוּא אַחֲרָא לְמַהִימְנוּתָא. אֲלֵא (משלי יח) וּבֵא
רָעָהוּ וַחֲקָרוּ, וְדָא הוּא אֲרַח דְּבַר נֶשׁ זַפְאָה,
דְּהָא בַר נֶשׁ זַפְאָה דָּא הוּא, דְּלֹא הֵימִין
לְהֵהוּא רָשָׁע עָרוֹם דְּיֵצֵר הָרַע, עַד דִּיִּיתִי
חֲבָרִיָּה דְאִיהוּ יֵצֵר טוֹב. וּבְגִין דָּא בְּנֵי נֶשׂא
אֵינּוּן בְּשָׁלִין לְעֻלְמָא דְאַתִּי.

אָבֵר הֵהוּא זַפְאָה דְאִיהוּ דְחִיל לְמֵאֲרִיָּה,
כְּמָה בִישׁוּן סָבִיל בְּהָאֵי עֻלְמָא בְּגִין
דְּלֹא יְהִימִין וְלֹא יִשְׁתַּתֵּף בְּהֵהוּא יֵצֵר הָרַע.
וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂזִיב לִיָּה מִכְּלָהוּ, הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב, (תהלים לד) רְבוֹת רְעוּת צָדִיק
וּמִכָּלֵם יֵצִילָנוּ יי. רְבוֹת רְעוּת לְצָדִיק לֹא
כְּתִיב, אֲלֵא צָדִיק. בְּגִין דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַתְרַעֵי בִיָּה. וּבְגִין כֵּן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַתְרַעֵי בְּהֵהוּא בַר נֶשׁ וְשְׂזִיב לִיָּה מִכְּלָא
כְּהָאֵי עֻלְמָא וּבְעֻלְמָא דְאַתִּי, זַפְאָה חוּלְקִיָּה.

תָּא חֲזִי, כְּמָה בִישׁוּן עֲבָרוֹ עָלֵיהּ דִּיַעֲקֹב,
בְּגִין דְּלֹא יִתְדַבֵּק בְּהֵהוּא יֵצֵר הָרַע
וְיִתְרַחֵק מִחוּלְקִיָּה. וּבְגִין כֵּן סָבִיל כְּמָה
עוֹנָשִׁין כְּמָה בִישׁוּן וְלֹא שְׁקִיט. פֶּתַח וְאָמַר,
(איוב א) לֹא שְׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקֻטִי וְלֹא נַחְתִּי וּבֵא
רִגְזוֹ. תָּא חֲזִי, כְּמָה בִישׁוּן סָבִילִין צָדִיקֵינָא
כְּהָאֵי עֻלְמָא. בִישׁוּן עַל בִישׁוּן, כְּאָבִין עַל
כְּאָבִין. בְּגִין לְמִזְכֵּי לוֹן לְעֻלְמָא דְאַתִּי.

יַעֲקֹב כְּמָה סָבִיל בִישׁוּן עַל בִישׁוּן תְּדִיר,

כְּמָה דְאַתְּ אָמַר לֹא שְׁלוֹתִי, בְּבֵיתֵא דְלָבֵן, וְלֹא יִכְלִינָא לְאַשְׁתְּזַבֵּא

מעשו, מאותו הצער שצער אותי
הממנה ההוא שלו, ואחר כך
הפחד של עשו. ולא נחתי - מן
דינה ומן שכם.

ויבא רגז - זה הרגז והערבוביה
של יוסף שהוא קשה מן הכל,
ומתוך אהבתו של יעקב אל
יוסף, שהוא סוד הברית, נכנס
למצרים, כי אחר כך פתוב (שמות
ו) ואזכר את בריתי, שתמצא
השכינה (נ"א שמש) שם עמו.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען. רבי יוסי פתח, (ישעיה
מ) הצדיק אבד ואין איש שם על
לב ואנשי חסד נאספים באין
מבין כי מפני הרעה נאסף
הצדיק. הצדיק אבד, בזמן
שהקדוש ברוך הוא משגיח
בעולם ואין העולם כראוי,
ומזדמן הדין לשרות על העולם,
אז הקדוש ברוך הוא נוטל את
הצדיק שנמצא ביניהם כדי
שישרה הדין על כל האחרים
ולא ימצא מי שיגן עליהם.

שהרי כל זמן שהצדיק שורה
בעולם, הדין לא יכול לשלט על
העולם. מנין לנו? ממשא,
שכתוב (תהלים ק) ויאמר
להשמידם לולי משה בחירו
עמד בפרץ לפניו וגו'. ומשום
כך הקדוש ברוך הוא נוטל את
הצדיק מביניהם ומסלק אותו מן
העולם, ואז נפרע וגובה את
שלו. סוף הפסוק - כי מפני
הרעה נאסף הצדיק. בטרם תבא
הרעה לשלט על העולם נאסף
הצדיק וד"א כי מפני הרעה נאסף, כרם תשלט
הרעה בעולם. דבר אחר כי מפני
הרעה - זה יצר הרע.

בא ראה, יעקב היה בחיר
האבות, והוא עומד להתקיים
בגלות, אבל מתוך שהוא צדיק,
התעכב הדין שלא ישלט בעולם,
שהרי כל ימי יעקב לא שרה

מניה. ולא שקטתי, מעשו. מההוא צערא
דצער לי ההוא ממנא דיליה, ולבתר דחילו
דעשו. ולא נחתי, מן דינה ומן שכם.

ויבא רגז, דא רוגזא וערבוביא דיוסף דאיהו
קשיא מפלהו, מגו רחמותא דיעקב
לגבי דיוסף דאיהו רזא דברית, עאל
במצרים. בגין דלבתר פתיב, (שמות ו) ואזכר את
בריתי, לאשתכחא שכנתא (נ"א שמש) תמן
בהדיה.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען,
(דף קפ ע"א) רבי יוסי פתח, (ישעיה נז) הצדיק
אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד
נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף
הצדיק. הצדיק אבד, בזמנא דקדשא בריך
הוא אשגח בעלמא ולא הוי עלמא כדקא
אות, ואזדמן דינא לשרייא על עלמא. פדין
קדשא בריך הוא נטיל זכאה דאשתכח
בינייהו, בגין דישרי דינא על פלהו אחרנין,
ולא ישתכח מאן דיגין עלייהו.

דהא כל זמנא דזכאה שארי בעלמא, דינא
לא יכיל לשלטאה על עלמא. מנלן
ממשה, דכתיב, (תהלים ק) ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו וגו'.
ובגין כך קדשא בריך הוא נטיל לזכאה
מבינייהו וסליק ליה מעלמא, וכדין אתפרע
וגבי דיליה. סופיה דקרא, כי מפני הרעה
נאסף הצדיק. עד דלא ייתי רעה לשלטאה
על עלמא נאסף הצדיק. (ד"א כי מפני הרעה נאסף עד לא
ישלום הרעה בעלמא) דבר אחר כי מפני הרעה, דא
יצר הרע.

הא חזי, יעקב שלימו דאבהן הוה ואיהו
קאים לקיימא בגלותא. אבל מגו דאיהו
צדיק אתעכב דינא דלא שלטא בעלמא. דהא

הדין על העולם והרעב התבטל. ואף כן בימי יוסף, שהוא דמות אביו, [כיון שהוא מת מיד] לא שרתה הגלות [הדין על העולם], משום שהוא הגן עליהם כל ימיו. כיון שהוא מת, מיד שרתה עליהם הגלות, כמו שנאמר (שמות א) וימת יוסף וגו', וסמוך לו - הבה נתחכמה לו. וכתוב וימרו את חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים וגו'. כמו כן בכל מקום ששרוי צדיק [על] בעולם, בשבילו הקדוש ברוך הוא יגן על העולם, וכל זמן שהוא קיים, הדין לא שורה על העולם, והנה נתבאר.

בא ראה, וישב יעקב בארץ מגורי אביו, מה זה מגורי אביו? כמו שנאמר (ירמיהו) מגור מסביב, שכל ימיו היה פוחד והיה פסוד. וישב יעקב בארץ מגורי אביו. רבי אלעזר אמר, שהתקשר וישב באותו מקום שנאחו בחשך. ארץ מגורי אביו וקא, בארץ כנען, נקשר המקום למקומו. מגורי אביו - זה הדין הקשה. בארץ מגורי אביו, כמו שנאמר אותו הדין הרפה, שהיא הארץ שנאחזה מן הדין הקשה, ובו התישב יעקב ונאחו בו [ואחיה ארץ היא האספקלריה שאינה מאירה].

אלה תלדות יעקב יוסף וגו'. אחר שהתישב יוסף עם יעקב והזדונג השמש עם הלבנה, אז התחיל לעשות תולדות. ומי הוא שעושה תולדות? חזר ואמר יוסף. שהרי אותו נהר ששופע ויוצא הוא עושה תולדות, משום שאין מימיו פוסקים לעולמים, והוא עושה תולדות בארץ הזו וממנו יוצאים תולדות לעולם.

שהרי השמש, אף על גב שהתקרב ללבנה, לא עושה פרות,

כל יומי דיעקב לא שרא דינא על עלמא, וכפנא אתבטלת.

ואוף הכי ביומוי דיוסף דאיהו דיוקנא דאבוי (כיון דאיהו מת מיד). לא שרא גלותא (דינא על עלמא). בגין דאיהו אגין עלייהו כל יומוי, כיון דאיהו מת, מיד שרא עלייהו גלותא. כמה דאת אמר (שמות א) וימת יוסף וגו', וסמיה ליה הבה נתחכמה לו. וכתוב וימרו את חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים וגו'. כגוונא דא בכל אתר דשריא זכאה (על) בעלמא בגיניה קדשא בריה הוא גין על עלמא, וכל זמנא דאיהו קיים, דינא לא שרא על עלמא והא אתמר.

הא חזי, וישב יעקב בארץ מגורי אביו, מאי מגורי אביו, כמה דאת אמר, (ירמיהו) מגור מסביב, דכל יומוי הוה דחיל והוה בדחילו: וישב יעקב בארץ מגורי אביו. רבי אלעזר אמר, דאתקשר ויתב בההוא אתר דאתאחיד בחשך. ארץ מגורי אביו דייקא, בארץ כנען, אתקשר אתרא באתריה. מגורי אביו, דא דינא קשיא. בארץ מגורי אביו, כמה דאתמר ההוא דינא רפא דאיהי ארץ, דאתאחיד מן דינא קשיא וביה אתישב יעקב ואתאחיד ביה, (וסהיא ארץ איהו אספקלריא דלא נמרא):

אלה תלדות יעקב יוסף וגו', בטר דאתישב יוסף בעקב ואזדונג שמשא בסיהרא, כדין שרא למעבד תולדות, ומאן איהו דעביד תולדות, אהדר ואמר יוסף, דהא ההוא נהר דנגיד ונפיק איהו עביד תולדות בגין דלא פסקין מימיו לעלמין, ואיהו עביד תולדות בהאי ארץ ומניה נפקין תולדות לעלמא.

דהא שמשא אף על גב דאתקרב בסיהרא לא עביד איבין בר ההוא

רק אותה הדרגה שנקראת צדיק, ויוסף הוא הדרגה של יעקב לעשות פרות ולהוציא תולדות לעולם, ומשום כך כתיב אלה תלדות יוסף.

א"ה תלדות יעקב יוסף - כל מי שהיה מסתכל בדמות יוסף, היה אומר שזו היא דמות יעקב. בא ראה שבכל בני יעקב לא כתיב אלה תולדות יעקב ראובן, פרט ליוסף, שדמותו דומה לדמות אביו.

בן שבע עשרה שנה - א"מ רבי אבא, רמז לו הקדוש ברוך הוא, שהנה כשנאבד ממנו יוסף היה בן שבע עשרה שנים, וכל אותם ימים שנשארו שלא ראה את יוסף, היה בוכה על אותו שבע עשרה השנים, וכמו שהיה בוכה עליו - הקדוש ברוך הוא נתן לו שבע עשרה שנים אחרות שהתקיים בארץ מצרים בשמחה, בכבוד ובשלמות הכל. שבנו יוסף היה מלך, וכל בניו היו לפניו. אותן שבע עשרה שנים היו חיים אצלו, ומשום כך בן שבע עשרה שנה הוא היה כשנאבד ממנו.

רבי חייא פתח ואמר, (איוב לד) לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול, פי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו. בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה אותו על הדין, ועל הדין התקיים, וכל המעשים של העולם הם עומדים בדין חוץ משל הקדוש ברוך הוא, כדי לקיים את העולם שלא יאבד. פרש עליו רחמים, ואותם הרחמים מעבדים את הדין שלא יכלה את העולם, ועל הרחמים מתנהג העולם ומתקיים בשבילם.

דרגא דאקרי צדי"ק, ויוסף איהו דרגא דיעקב למעבד איבין ולאפקא תולדין לעלמא, ובגין כך כתיב אלה תלדות יעקב יוסף.

א"ה תלדות יעקב יוסף, כל מאן דהנה מסתכל בדיוקנא דיוסף הנה אמר דדא הוא דיוקנא דיעקב. תא חזי, דבכלהו בני יעקב לא כתיב אלה תולדות יעקב ראובן, בר יוסף, דדיוקניה דמי לדיוקנא דאבוי.

בן שבע עשרה שנה. א"מ רבי אבא, רמז ליה קדשא בריך הוא, דהא כד אתאביד מגיה יוסף בן שבע עשרה שגין הוה. וכל אינון יומין דאשתארו דלא חמא ליה ליוסף הוה בכי על אינון שבע עשרה שגין. וכמה דהוה בכי עליה, קדשא בריך הוא יהב ליה שבע עשרה שגין אחרגין דאתקיים בארעא דמצרים בחדו ביקרא ובשלימו דכלא. בריה יוסף הוה מלכא, וכל בנוי קמיה הוו, אינון שבע עשרה שגין הוו חייין לגביה. ובגין כך בן שבע עשרה שנה הוה איהו, כד אתאביד מגיה.

רבי חייא פתח ואמר, (איוב לד) לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול. פי פעל (דף קפ ע"ב) אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו. תא חזי, כד ברא קדשא בריך הוא עלמא, עבד ליה על דינא, ועל דינא אתקיים. וכל עובדין דעלמא אינון קיימין בדינא. בר דקדשא בריך הוא בגין לקיימא עלמא ולא יתאביד, פריש עליה רחמי ואינון רחמי מעכבי לדינא דלא ישתציי עלמא, ועל רחמי אתנהיג עלמא ואתקיים בגיניה.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

🌿 **מפתח עלוני אור הזוהר 1-34** 🌿

עמוד הספר	עמוד העלון	תוכן העלונים
עלון אור הזוהר - גליון 4 - חודש אלול תשס"ט [16 עמודים]		
25	א	43. שער "טעויה" מתוכן העלון הנפלא. 44. הצטרף עוד היום לאלפים הלומדים מספר הזוהר עמוד יומי!!!
26	ב	45. הישועה של כלל ישראל. 46. כי לא תשכח מפני זרעו. 47. בעל הסולם המהר"ל אשלג זיע"א.
27	ג	48. המעשה הנכון - בזמן הנכון. 49. כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו. 50. קבלה מהבעל שם טוב וכותו נון עלינו. 51. חדשות ללומדי הזוהר הקדוש וקבלה.
28	ד	52. הידעת??? - חשבון אמותי של גדול הזכות לימוד הזוהר הקדוש בשבת קודש - רבי מרדכי שרעבי זיע"א
29	ה	53. חשבון נפלא מגודל זכות לימוד הזוהר הקדוש - יותר מכל הזכויות שלך שיש לך עד היום!!!
30	ו	54. המושך מהעמוד הקודם. 55. ערכה של שעה. 56. חידוש נפלא - וסודי!!!
31	ז	57. העורך דין הכי טוב שיש!
32	ח	58. חמישים ושמונה ספרים וקונטרסים על הזוהר שהוצאנו לאור בס"ד.
33	ט	59. חודש אלול ראוי ללימוד התקונים בשופר.
34	י	60. זקנים עם נערים הקטנים עם הגדולים. 61. מול טוב ללידתו החשובים שליט"א שזוכים בארצנו הקדושה ללמוד עם ילדיהם את הזוהר הקדוש. 62. תמונות.
35	יא	63. המושך מהעמוד הקודם. 64. הצדיק הקדוש רבי יעקב אבוחצירא זצוק"ל.
36	יב	65. הצדיק הקדוש רבי יעקב אבוחצירא זצוק"ל על זכות וחובת לימוד הזוהר הקדוש.
37	יג	66. הבן איש חי והזוהר.
38	יד	67. בעל הלשם והבן איש חי. 68. פלא ויעץ. 69. הפרנסה והנאולה בזכות הרשב"י ותורתו.
39	טו	70. יהודי יקר!
40	טז	71. קריאת נפלאה. 72. "ה"טופס.
עלון אור הזוהר - גליון 5 - חודש אלול תשס"ט [4 עמודים]		
41	א	73. שער. 74. ותורת הסוד מה תהא עליה? . 75. ה"רש"ש הקדוש. 76. כדאי רבי שמעון לסמוך עליו. 77. משרתנו להגיע ל-1000 סיומי זוהר.
42	ב	78. אור הזוהר בנבורתו. 79. חדשות ללומדי הזוהר הקדוש וקבלה.
43	ג	80. המאור הגדול.
44	ד	81. כוכבי אור. 82. והמשכילים יהיו כוהר הרקיע ומצדיקי הרבים כמכבים לעולם ועד.